

[Grethe Philip.]

Danmark gør en særlig indsats; vi har vel lov til at sige, at vi er pionerer inden for det område. Så sent som i går besøgte jeg i en ganske lille by ved Kikuju i Kenya en børneinstitution, drevet af Røde Kors. Jeg skal sent glemme den dreng, som dér humpede rundt på to benstumper; han havde været ude for et ulykkestilfælde og var blevet amputeret på begge ben lige under knæene. Det var en foretagsom dreng, og han havde fået sig arrangeret med to stykker automobildæk under stumperne; men det var jo alligevel et ret chokerende syn. Nu vil han i løbet af kort tid formodentlig få sine benproteser. Men når jeg nævner det her, er det, fordi man ikke kunne lade være at tænke på: hvad sker der med den dreng senere? Hvilke muligheder har man for at revalidere ham, for at bringe ham ind i et arbejde? Vi må vist sige, at hans nomadefamilie har praktisk talt ingen muligheder for at hjælpe ham, og at der dernede i det hele taget sikkert praktisk talt ingen muligheder er fra institutionel side for at yde en sådan dreng hjælp, og så kan man jo nok tænke sig, hvilken fremtid han må se i møde.

Det, jeg vil spørge om her, er: ville det ikke være rimeligt, om vi i forbindelse med de hjælpeforanstaltninger, vi har på uddannelsesområdet i u-landene, også inddrog spørgsmålet om uddannelseshjælp til nogle af disse erhvervshæmmede grupper; måske ikke mindst til de vanføre? Jeg er helt klar over, at vi ikke i u-landsarbejdet kan sprede os for meget, og at vi vel også har gjort op med os selv, at vi ikke i særlig grad vil sætte ind på forsorsområdet; men jeg synes, at det måske kunne gå ind som et led i de uddannelsesbestræbelser, vi er i gang med på u-landsområdet.

Må jeg i øvrigt om lovforslaget sige, at der jo er forskellige ting, vi gerne vil have lejlighed til at drøfte nærmere i udvalget og derefter tage endelig stilling til; men vi er på forhånd meget positive over for de retningslinjer, der er nedlagt i lovforslaget.

Gunhild Due: Også jeg kan se det rimelige i at udskyde en hovedrevision af denne lov, så meget mere som man vel nok må afvente socialreformkommissionens arbejde,

og jeg hilser med glæde en bedre koordinering i centralledelsen.

Men der er dog et særligt forhold, jeg gerne vil henlede opmærksomheden på. Det drejer sig om det arbejde, man har påbegyndt i Ringkøbing amt i revalideringscentret dér med hensyn til at få fat på de handicappede eller risikotruede børn så tidligt som muligt. I amtet forsøger man på at give indberetningsreglen i revalideringslovens § 2 et indhold, så det ikke kun bliver til en række indberetninger, som der ikke gøres noget ved. Man har sundhedsplejersker i amtets landkommuner og i købstæderne, som holder tilsyn med de børn, der rummer særlig risiko for fejludvikling; på regelmæssige møder med en række medicinske specialister og særfor-sorgsrepræsentanter og med social og pædagogisk sagkundskab bliver disse børns udvikling fulgt, og revalideringscentret sørger her for den fornødne koordinering.

Selv om dette arbejde er helt nyt, er man allerede stødt på en række sociale problemer, der vanskeligt lader sig løse med den nugældende lovgivning. Det drejer sig bl. a. om mulighed for at tildele plejelsen til forældre i de tilfælde, hvor barnets pasning er forbundet med særlige udgifter. Vi har jo sådanne muligheder f. eks. i åndssvageforsorgslovgivningen. Pasning af et svært handicappet barn betyder jo ofte, at hjemmets økonomi bliver ødelagt. Det kan dreje sig om trafikskadede børn eller andre, som ikke falder ind under særfor-sorgslovgivningen.

Man er i behandlingsarbejdet også indstillet på at specialundervise børn i børnehaver, men mangler lovhjælp til at betale transportudgifter for sådanne børn, som ikke er omfattet af særfor-sorgen. Det er vigtigt at få denne mulighed. Børnehaver er måske den mest effektivt forebyggende institution, vi råder over for handicappede børn, ikke mindst for børn af socialt dårligt tilpassede familier.

I tuberkuloselovgivningen findes regler om hjælp til sundere boliger, mere nærende kost m. v., og ifølge denne lov kan man anvende betydelige beløb til revalidering af tb-ramte. Et helt tilsvarende behov for hjælp til revalidering af børn, som måske har astma eller sukkersyge, eksisterer også